

Obvodnímu soudu pro Prahu 1
Ovocný trh 587/14
11000 Praha 1 – Staré Město

V Praze dne 09.02.2016

Návrh na nařízení výkonu rozhodnutí

podaný podle § 251 odst. 1, § 274 odst. 1 písm. b) o. s. ř. k výkonu pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. září 2015, č. j.: 11 A 3/2014 – 82

ve věci **„poskytnutí technických norem ve stavebnictví“**

Oprávněný: Mgr. Bc. Jakub Michálek

trvale bytem Zenklova 841/193, Praha 8, 182 00

doručovat do datové schránky 4memzkm

není-li doručováno do datové schránky, doručovat na doručovací adresu
Bořivojova 108, Praha 3 - Žižkov

Povinný: Česká republika, jednající

Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví
se sídlem Biskupský dvůr 1148/5, Nové Město, 11000 Praha

Přílohy

pravomocný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. září 2015, č. j.: 11 A 3/2014 – 82
vyjádření oprávněného k neplnění povinnosti uložené soudem ze strany povinného

Soudní poplatek: 2000 Kč v kolcích

1. Úvod

Pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 7. září 2015, č. j. 11 A 3/2014 – 82 (dále jen „exekuční titul“) bylo Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví uloženo, aby ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku poskytl žalobci plné znění všech technických norem ČSN, ČSN EN, podle nichž stanoví povinnost postupovat zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon, a právní předpisy vydané k jeho provedení (dále jen „**technické normy ve stavebnictví**“). Žalovaný tuto povinnost z větší části vůbec nesplnil, a proto tímto navrhuje žalobce soudní výkon rozhodnutí.

2. Pasivní legitimace povinného

Exekučním titulem vydaným ve správním soudnictví byla povinnost poskytnout informace uložena Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, který je správním úřadem podle § 1 odst. 1 zákona č. 20/1993 Sb., o zabezpečení výkonu státní správy v oblasti technické normalizace, metrologie a státního zkušebnictví.

Podle § 38 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, závazky vzniklé z činnosti organizačních složek jsou závazky státu. Závazek v účetnictví vede a jménem státu jako nositele závazku závazek plní ta organizační složka, z jejíž činnosti závazek vznikl nebo s ní souvisí. Proto je pasivně legitimována Česká republika, jednající Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

3. Podstata sporu

Povinný neposkytl oprávněnému všechny technické normy ve stavebnictví, ale pouze 4 vybrané, ačkoliv mu soudní rozhodnutí výslovně ukládá poskytnout „všechny“ technické normy ve stavebnictví, přičemž z přiloženého vyjádření vyplývá, že takových norem je nejméně 20.

Protože povinný – orgán státu – neplní, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, navrhuje oprávněný výkon rozhodnutí. U již poskytnutých, níže uvedených technických norem, oprávněný nařízení výkonu rozhodnutí nenavrhuje.

Oprávněný přikládá v příloze své vyjádření k neplnění povinnosti uložené soudem ze strany povinného, a to s cílem, aby soud měl všechny relevantní informace pro případ, že povinný navrhne zastavení nebo odklad výkonu rozhodnutí, které jsou v tomto případě evidentně zcela nedůvodné. Všechny očekávané námitky vyřešil již v předchozím řízení Nejvyšší správní soud, jehož právní názor je v řízení o výkonu rozhodnutí směrodatný a nelze ho zpochybňovat.

4. Závěrečný návrh

Oprávněný navrhuje, aby soud podle § 345 o. s. ř. vydal toto usnesení:

Nařizuje se výkon rozhodnutí

I. rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. září 2015, č. j. 11 A 3/2014 – 82, kterým byla Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví uložena povinnost, aby ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku poskytl žalobci plné znění všech technických norem ČSN, ČSN EN, podle nichž stanoví povinnost postupovat zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon, a právní předpisy vydané k jeho provedení, a to

I.1 odebráním věci povinnému – plného znění všech technických norem ČSN, ČSN EN, podle nichž stanoví povinnost postupovat zákon č. 183/2006 Sb., stavební zákon, a právní předpisy vydané k jeho provedení, s výjimkou následujících technických norem:

ČSN 73 6110 Projektování místních komunikací

ČSN 73 6425-1 Autobusové, trolejbusové a tramvajové zastávky, přestupní uzly a stanoviště – Část 1: Navrhování zastávek

ČSN 73 5710 Požární stanice a požární zbrojnice

ČSN 73 4301 Obytné budovy (a její změny), 73 4301 změna 1, 73 4301 změna 2, 73 4301 změna 3;

a nebude-li takto soud z jakýchkoliv důvodů postupovat, *eventuálně*,

I.2 uložení pokuty povinnému ve výši 100 000 Kč a nesplní-li povinný ani poté vykonávané rozhodnutí, ukládáním dalších pokut ve výši 100 000 Kč, dokud výkon rozhodnutí nebude zastaven,

II. ohledně nákladů oprávněného a řízení, které vznikly nebo v budoucnu vzniknou v tomto řízení o výkonu rozhodnutí, a to příkázáním pohledávky z bankovního účtu povinného vedeného u ČNB, pob. Praha, č.ú.: 10014-21622001/0710, na bankovní účet oprávněného vedený u FIO banky, a. s., č.ú. 2700468658/2010.

Mgr. Bc. Jakub Michálek, oprávněný

Vyjádření oprávněného k neplnění povinnosti uložené soudem ze strany povinného

1. Úvod

Spor mezi oprávněným a povinným spočívá v tom, že povinný neposkytl oprávněnému všechny technické normy ve stavebnictví, ale pouze 4 vybrané, ačkoliv mu soudní rozhodnutí výslovně ukládá poskytnout „všechny“ technické normy ve stavebnictví.

Povinný omlouvá odepření zbývajících technických norem ve stavebnictví tím, že údajně nejsou právně závazné (viz dále vyjádření povinného). Oprávněný dokládá rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, že Nejvyšší správní soud se již s touto námitkou povinného vypořádal v předchozím řízení. Tato námitka tak pro účely výkonu rozhodnutí není relevantní a povinný pouze odsouvá výkon rozhodnutí. Nejvyšší správní soud již autoritativně vyřešil předběžnou otázku, že technickými normami ve stavebnictví je třeba rozumět i technické normy, které povinný označuje za indikativní, byť jsou závazné. Oprávněný proto odkazuje na nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 647/02 a zdůrazňuje požadavek na celkovou harmonii soudních rozhodnutí podmiňující důvěru v právo.

Oprávněný v tomto vyjádření tvrdí a dokazuje, že existují konkrétní technické normy ve stavebnictví, podle nichž stanoví povinnost postupovat zákon č. 183/2006 Sb., a které mu povinný neposkytl, a tedy porušil svou povinnost. Oprávněný dále doplňuje, že tyto technické normy ve stavebnictví jsou na základě zákona „zezávazněny“ a jsou tedy součástí právního řádu. Vzhledem k právní zásadě „*iura novit curia*“ není úkolem oprávněného dokazovat úplný výčet technických norem ve stavebnictví, nýbrž tento výčet zná soudní exekutor nebo exekuční soud z úřední povinnosti. Přesto oprávněný, aby unesl břemeno důkazní v exekučním řízení dokládá příklad nejméně 20 technických norem ve stavebnictví, které mu povinný neprávem zadržuje.

2. Vyjádření povinného

Povinný zaslal oprávněnému 4 technické normy ve stavebnictví <https://github.com/pirati-cz/KlubPraha/tree/master/spisy/2015/68-technicke-normy/11-poskytnute-normy> a dále publikoval své veřejné vyjádření k rozsudku na svých internetových stránkách <http://www.unmz.cz/urad/vyjadreni-k-rozsudku-mestskeho-soudu>. Toto vyjádření zde oprávněný cituje za účelem objasnění podstaty sporu:

„Určení okruhu technických norem, kterých se výrok uvedeného rozsudku týká, bylo provedeno prostřednictvím konzultace s Ministerstvem pro místní rozvoj, jakožto gestem stavebního zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení. Podle vyjádření Ministerstva pro místní rozvoj je forma výlučného odkazu na technickou normu, od které se tak nelze odchýlit, použita pouze u normy ČSN 73 6110 Projektování místních komunikací, a to ve vyhlášce č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území vyhlášky, ve znění pozdějších předpisů. Tato technická norma je již zveřejněna Ministerstvem pro místní rozvoj na následující adrese: <http://www.mmr.cz/cs/Stavebni->

[rad-a-bytova-politika/Uzemni-planovani-a-stavebni-rad/Pravo-a-legislativa-\(1\)/Prehled-platnych-pravnich-predpisu/Dalsi-predpisy/Norma-CSN-73-6110-Projektovani-mistnich-komunika](#)

Vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů, k závaznosti norem v 55 odst. 2 stanoví, že „Odchyly od norem jsou přípustné, pokud se prokáže, že navržené řešení odpovídá nejméně základním požadavkům na stavby uvedeným v § 8“ (kam patří např. mechanická odolnost a stabilita, požární bezpečnost a ochrana proti hluku). Tato vyhláška tak nestanoví povinnost postupovat podle technických norem.

Vyhláška č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (bezbariérová vyhláška) možnost odchýlení se od technických norem upravuje odlišně, když v ustanovení § 15 odst. 2 uvádí, že odchylky od norem jsou přípustné, pokud se prokáže, že navržené řešení odpovídá nejméně požadavkům norem. V tomto případě je proto stanovena povinnost dodržet minimálně požadavky norem a tudíž je nepřímou stanovena povinnost podle nich postupovat. Jedná se o ČSN 73 6110 Projektování místních komunikací, ČSN 73 6425-1 Autobusové, trolejbusové a tramvajové zastávky, přestupní uzly a stanoviště – Část 1: Navrhování zastávek, ČSN 73 5710 Požární stanice a požární zbrojnice a ČSN 73 4301 Obytné budovy (a její změny).

Na základě výše uvedeného tedy byly žalobci poskytnuty následující technické normy:

[ČSN 73 6110 Projektování místních komunikací](#) (zveřejněná na výše uvedeném odkazu)

[ČSN 73 6425-1 Autobusové, trolejbusové a tramvajové zastávky, přestupní uzly a stanoviště – Část 1: Navrhování zastávek](#)

[ČSN 73 5710 Požární stanice a požární zbrojnice](#)

[ČSN 73 4301 Obytné budovy](#) (a její změny), [73 4301 změna 1](#), [73 4301 změna 2](#), [73 4301 změna 3](#)

3. Závazný právní názor Nejvyššího správního soudu

Městský soud v daném řízení rozhodoval v dané věci po druhé, a to na základě předchozího rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 162/2014 – 68, ze dne 28. 5. 2015, o kasační stížnosti oprávněného.

Jak jsem již uvedl v úvodu, Nejvyšší správní soud se námitkou popsanou v citovaném vyjádření povinného zabýval, když v odůvodnění rozsudku uvedl (zvýraznění částí textu provedl soud):

„Žalovaný a Ministerstvo pro místní rozvoj shodně tvrdí, že jedinou technickou normu, na kterou dané ustanovení stavebního zákona dopadá, je česká technická norma ČSN 73 6116. Ta byla postupem podle § 5 odst. 8 zákona o technických požadavcích na výrobky zveřejněna. Žalovaný i Ministerstvo pro místní rozvoj zejména zdůrazňují rozdíl mezi tzv. výlučnými (povinnými) a indikativními odkazy na technické normy v právních

předpisech, který je zohledněn i při přípravě právních předpisů. Například vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, na kterou odkazuje stěžovatel, podle žalovaného i Ministerstva pro místní rozvoj obsahuje pouze tzv. indikativní odkazy na technické normy. Tyto technické normy totiž pouze určují „normovou hodnotu“, která by měla být podle uvedené vyhlášky v určitých případech dosažena. Shoda s normou je ale pouze jedním z možných způsobů splnění požadavků vyhlášky, které mohou být dodrženy i jiným způsobem. Indikativní hodnoty nemají bránit inovacím v případě lepšího řešení. Technické normy, na které odkazuje daná vyhláška, proto nejsou závazné ve smyslu § 196 odst. 2 stavebního zákona, který tak na ně nedopadá. Žalovaný v té souvislosti odkazuje i na čl. 45a Legislativních pravidel vlády, které upravují odkazy na technické normy v právních předpisech a předpokládají odlišný právní režim pro přístupování nezávazných a závazných technických norem.

[40] Nejvyšší správní soud se ani s touto argumentací žalovaného neztotožňuje a musí přisvědčit stěžovateli. Teorie práva obecně rozeznává tři základní podoby normativnosti – příkaz, zákaz a dovolení. Pokud právo jednotlivci stanoví pouze určité alternativy chování, jedná se o právní povinnost. Každou povinnost lze vyjádřit negativně i pozitivně. Pokud je vyjádřena pozitivně (např. musí být splněny podmínky technické normy), jde o příkaz. V uvedené normě uvedené alternativy jsou totiž jedinými alternativami chování pro daného jednotlivce. V případě negativně vymezené povinnosti (např. nikdo nesmí porušit podmínky technické normy), jde o zákaz. V normě uvedená alternativa je pro jednotlivce vyloučená. Každý příkaz lze převést na zákaz a naopak. Právní povinností lze proto rozumět „*právem omezený výběr alternativ chování subjektu v souvislosti s jeho úsilím realizovat svůj cíl na vykonání určité z nich.*“ (blíže viz Holländer, P. Filosofie práva. 2. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s. r. o, 2012. s. 183).

[41] Tyto závěry právní teorie respektují i Legislativní pravidla vlády, na která ve své argumentaci odkazuje žalovaný. Jejich čl. 45a stanoví: „(1) Odkazuje-li se při stanovení technických požadavků v právním předpisu na českou technickou normu, jinou technickou normu nebo technický dokument mezinárodní, popřípadě zahraniční organizace nebo jiný technický dokument, který obsahuje podrobné technické požadavky (dále jen „technická norma“), použije se přednostně indikativní odkaz. V tomto případě je třeba v právním předpisu výstižně definovat základní technické požadavky a zároveň uvést, že se považují za splněné, postupuje-li se ve shodě s určenou normou nebo její částí, definovanou v § 4a zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, která obsahuje podrobné technické požadavky. Shoda s určenou normou je jedním ze způsobů, jak prokázat splnění základních technických požadavků. Určená norma v tomto případě konkretizuje obecný, souhrnný právní požadavek. Tyto požadavky mohou být splněny i jiným technickým řešením garantujícím stejnou nebo vyšší úroveň ochrany oprávněných zájmů.“ (úplné znění Legislativních pravidel vlády je dostupné na www.vlada.cz).

[42] Ustanovení § 3 písm. k) vyhlášky č. 268/2009 Sb. stanoví, že normovou hodnotou se rozumí „konkrétní technický požadavek, zejména limitní hodnota, návrhová metoda, národně stanovené parametry, technické vlastnosti stavebních konstrukcí a technických zařízení, obsažený v příslušné české technické normě, jehož dodržení se považuje za splnění požadavků konkrétního ustanovení této vyhlášky.“ Podle § 55 odst. 2 dané vyhlášky platí, že „[o]dchylky od norem jsou přípustné, pokud se prokáže, že navržené řešení odpovídá nejméně základním požadavkům na stavby uvedeným v § 8.“ Ve zmíněném § 8 této vyhlášky se pak uvádí: „(1) Stavba musí být navržena a provedena

tak, aby byla při respektování hospodárnosti vhodná pro určené využití a aby současně splnila základní požadavky, kterými jsou: a) mechanická odolnost a stabilita, b) požární bezpečnost, c) ochrana zdraví osob a zvířat, zdravých životních podmínek a životního prostředí, d) ochrana proti hluku, e) bezpečnost při užívání, f) úspora energie a tepelná ochrana. (2) Stavba musí splňovat požadavky uvedené v odstavci 1 při běžné údržbě a působení běžně předvídatelných vlivů po dobu plánované životnosti stavby. (3) Výrobky, materiály a konstrukce navržené a použité pro stavbu musí zaručit, že stavba splní požadavky podle odstavce 1.“ U některých požadavků ve druhém odstavci [písm. b), c), d) a f)] jsou pak odkazy na jiné zákony a podzákoné předpisy, které ovšem opět odkazují na české technické normy (např. vyhláška č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb v § 2 odst. 1 písm. e); zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů zejména v § 100d nebo v § 82 odst. 5 či v § 5 odst. 6 apod.). Samotná vyhláška č. 268/2009 Sb. pak obsahuje 89 odkazů na hodnoty stanovené technickými normami.

[43] Z vymezení pojmu normová hodnota ve vyhlášce č. 268/2009 Sb. vyplývá, že se u odkazů na technické normy v této vyhlášce nejedná o tzv. indikativní odkazy ve smyslu čl. 45a a odst. 1 Legislativních pravidel vlády, ale o odkazy závazné. Technické normy, na které je ve vyhlášce odkazováno, totiž neobsahují příklady, jak lze splnit povinnosti stanovení právním předpisem, ale stanoví přímo tyto povinnosti. Vyhláška sama o sobě bez obsahu technické normy nestanoví dostatečně určitě (slovy Legislativních pravidel vlády „výstižně“) pravidlo chování, které má být naplněno. Například podle § 6 odst. 6 vyhlášky: „*Prostorové uspořádání sítí technického vybavení jako souběh nebo křížení jsou stanoveny normovými hodnotami.*“

[44] Stanovení určité normové hodnoty neznamena, že nemůže být zvoleno ještě lepší řešení. Aby někdo ale mohl zvolit lepší řešení, musí vědět, jaký je minimální povolený standard, kterého musí dosáhnout. Musí hlavně být dopředu jasné, jak postupovat, aby danou vyhlášku neporušil. V souladu s výše uvedenými teoretickoprávními závěry proto vyhláška vymezuje možné alternativy chování jednotlivce v souvislosti s jeho úsilím realizovat svůj cíl. Stanoví tím právní povinnost postupovat podle technické normy ve smyslu § 196 odst. 2 stavebního zákona. Argumentace žalovaného a Ministerstva pro místní rozvoj, že normové hodnoty nejsou závazné, tedy neobstojí. Technické normy, podle kterých stanoví povinnost postupovat vyhláška č. 268/2009 Sb., proto také musí být bezplatné a veřejně přístupné. Tato vyhláška a vyhláška č. 501/2006 Sb. navíc nejsou jedinými prováděcími předpisy ke stavebnímu zákonu, které stanoví povinnost postupovat podle určitých technických norem. Jako příklad lze uvést ještě např. vyhlášku č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, která dokonce na rozdíl od vyhlášky č. 268/2009 Sb. stanoví, že „[o]dchylky od norem jsou přípustné, pokud se prokáže, že navržené řešení odpovídá nejméně požadavkům těchto norem.“ (viz její § 15 odst. 2). I v případě zbylých prováděcích úprav by proto Úřad měl zajistit bezplatný a veřejný přístup k dotčeným technickým normám.

4. Porušení povinností

Nejvyšší správní soud jednoznačně uvedl, že normy odkazované vyhláškami č. 268/2009 Sb., č. 501/2006 Sb. a č. 398/2009 Sb. je třeba poskytnout, neboť se jedná o technické normy ve stavebnic-

tví, které jsou závazné. Povinný však poskytl pouze 4 normy odkazované těmito vyhláškami a žádné další normy odkazované těmito vyhláškami neposkytl.

Oprávněný si tedy vyžádal stanovisko odborných orgánů, kterými jsou Česká komora architektů a Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Tyto instituce jsou zřízeny § 23 odst. 1 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

Do působnosti těchto komor náleží podle zákona mj. i spolupůsobit při ochraně veřejných zájmů v oblasti výstavby, architektury a územního plánování (§ 23 odst. 6 písm. b) cit. zákona), napomáhat šíření odborných informací (písm. k) tamtéž), hájit stavovské a sociální zájmy autorizovaných osob (písm. p, r, tamtéž). Není tedy pochyb, že v jejich působnosti je i vyjádřit se k tomu, které všechny technické normy ve stavebnictví jsou závazné a mají být poskytnuty.

Obě řečené instituce poskytly své vyjádření, ČKA dne 19. října 2015 prostřednictvím Mgr. Evy Falusové, právničky, a ČKAIT dne 14. října 2015 prostřednictvím Marie Báčové, poradkyně předsedy ČKAIT (viz přílohy).

Z těchto dokumentů vyplývá, že nebyly oprávněnému poskytnuty následující technické normy ve stavebnictví:

ČSN 73 6005	Prostorové uspořádání sítí technického vedení (1994)
ČSN 73 7505	Sdružené trasy městských vedení technického vybavení (1994)
ČSN 75 5115	Jímání podzemní vody (2010)
ČSN 75 0905	Zkoušky vodotěsnosti vodárenských a kanalizačních nádrží (2006)
ČSN 75 6081	Žumpy (2007)
ČSN 75 6402	Čistírny odpadních vod do 500 ekvivalentních obyvatel (1998)
ČSN 73 0802	Požární bezpečnost staveb - Nevýrobní objekty (2009)
ČSN 73 0804	Požární bezpečnost staveb - Výrobní objekty (2010)
ČSN 73 0833	Požární bezpečnost staveb - Budovy pro bydlení a ubytování (2010)
ČSN EN 1990 (730002)	Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí
ČSN EN 1991-1-1 (730035)	Eurokód 1: Zatížení konstrukcí - Část 1-1: Obecná zatížení - Objemové tíhy, vlastní tíha a užitná zatížení pozemních staveb
ČSN EN 1991-1-3 (730035)	Eurokód 1: Zatížení konstrukcí - Část 1-3: Obecná zatížení - Zatížení sněhem
ČSN EN 1991-1-4 (730035)	Eurokód 1: Zatížení konstrukcí - Část 1-4: Obecná zatížení - Zatížení větrem
ČSN EN 1991-1-5 (730035)	Eurokód 1: Zatížení konstrukcí - Část 1-5: Obecná zatížení - Zatížení teplotou
ČSN EN 1991-1-6	Eurokód 1: Zatížení konstrukcí - Část 1-6: Obecná zatížení - Zatížení

(730035)	během provádění
ČSN EN 1991-1-7 (730035)	Eurokód 1: Zatížení konstrukcí - Část 1-7: Obecná zatížení - Mimořádná zatížení
ČSN EN 1991-3 (730035)	Eurokód 1: Zatížení konstrukcí - Část 3: Zatížení od jeřábů a strojního vybavení
ČSN 73 0037	Zemní tlak na stavební konstrukce (1992)
ČSN 73 0040	Zatížení stavebních objektů technickou seizmicitou a jejich odezva (1996)
ČSN 73 0831	Požární bezpečnost staveb - Shromažďovací prostory (2011)
ČSN 73 0835	Požární bezpečnost staveb - Budovy zdravotnických zařízení a sociální péče (2006)
ČSN 73 0842	Požární bezpečnost staveb. Objekty pro zemědělskou výrobu (1996)
ČSN 73 0843	Požární bezpečnost staveb - Objekty spojů a poštovních provozů (2001)
ČSN 73 0845	Požární bezpečnost staveb. Sklady (1997)
ČSN 73 0810	Požární bezpečnost staveb - Společná ustanovení (2009)
ČSN 73 0873	Požární bezpečnost staveb - Zásobování požární vodou (2003)
ČSN 73 5305	Administrativní budovy a prostory (2005)
ČSN 73 6058	Jednotlivé, řadové a hromadné garáže (2011)

Další technické normy, které nebyly oprávněnému poskytnuty jsou uvedeny v příložených dokumentech, na které se oprávněný plně odvolává.

Oprávněný dále zejména poukazuje na následující: Na technické normy, resp. normové hodnoty, se odvolávají prováděcí vyhlášky ke stavebnímu zákonu vydávané Ministerstvem pro místní rozvoj. Tyto vyhlášky neobsahují čísla ani názvy konkrétních norem. Normy lze dohledat prostřednictvím seznamů ČSN, uveřejněných na webových stránkách MMR (www.mmr.cz – sekce [Územní a bytová politika](#) > [Územní plánování a stavební řád](#) > [Právo a legislativa](#) >)

[http://www.mmr.cz/cs/Stavebni-rad-a-bytova-politika/Uzemni-planovani-a-stavebni-rad/Pravo-a-legislativa-\(1\)/Normy-CSN-a-souvisejici-informace](http://www.mmr.cz/cs/Stavebni-rad-a-bytova-politika/Uzemni-planovani-a-stavebni-rad/Pravo-a-legislativa-(1)/Normy-CSN-a-souvisejici-informace)

kde je umístěn

1. Seznam ČSN k vyhlášce 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění vyhlášky č. 20/2012,
2. Seznam ČSN k vyhlášce 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb.

Tyto dva seznamy, viz příloha, obsahují konkrétní čísla jednotlivých ustanovení vyhlášek a k nim prováděcích technických norem ve stavebnictví.

Aniž by to bylo podmínkou nařízení výkonu rozhodnutí, oprávněný tedy prokázal přiloženými dokumenty, že povinný neposkytl velký počet technických norem ve stavebnictví (blíže specifikovaný výše a v přiložených dokumentech), nejméně však 20 takových norem. Oprávněný tedy prokázal, že žalobce neplní to, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu.

Pro dokreslení toho, že postup povinného a státu je v tomto případě v rozporu se základními zásadami právního státu, oprávněný uvádí, že Ministerstvo průmyslu a obchodu, které prohrálo s oprávněným soudní spor, zneužívá nyní svého postavení v legislativním procesu. V Poslanecké sněmovně prosadilo ve výboru jako přílepek pozměňovací návrh, kterým má být vypouštěna ze stavebního zákona bezplatná dostupnost technických norem ve stavebnictví (viz přiložená tisková ČKAIT). Usnesení hospodářského výboru Poslanecké sněmovny (HV PS) ze dne 11. listopadu 2015, které je přílohou zápisu ze schůze HV PS konané 10. a 11. listopadu 2015, doporučuje Poslanecké sněmovně přijetí pozměňovacího návrhu k navrhované novele zákona č. 22/1997 Sb., kterým se ruší § 196 odst. 2 stavebního zákona (zákon č. 183/2006 Sb.). Zjevně tak povinný přiznává, že ho povinnost dosud tížila a v tomto řízení je povinen požadovanou informaci poskytnout.

Přílohy

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 1 As 162/2014 – 63

vyjádření České komory architektů k závaznosti technických norem ve stavebnictví

vyjádření České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

stránka „Normy ČSN a související informace“ na webu MMR ČR a na ní odkázané dokumenty:

Seznam ČSN k vyhlášce č. 398/2009 Sb.

Seznam ČSN k vyhlášce č. 268/2009 Sb.